

Đề bài:

*Cảm nghĩ của
em về tình bạn
thời học sinh.*

Bài làm

Những tháng ngày cấp sách đến trường là khoảng thời gian chúng ta có rất nhiều bạn bè. Sự hồn nhiên, vô tư và những mộng mơ của tuổi trẻ đã làm cho tình bạn thuở học trò trở thành thứ tình cảm thiêng liêng và quý giá nhất.

Những người bạn đến với ta từ ngày đầu tiên cấp sách tới trường. Sau khoảnh khắc ngơ ngác, e dè là những tiếng cười làm quen rất hồn nhiên và có phần ngộ nghĩnh nữa! Từ đó, ta cùng bạn vui đùa, học hỏi những điều mới lạ xung quanh. Rồi cùng thi đua học tập làm theo năm điều Bác Hồ dạy xứng đáng là con người trò giỏi, là cháu ngoan Bác Hồ. Khi lên lớp ba, tất cả lớn thêm một chút khi cùng được kết nạp vào Đội Thiếu niên Tiền phong Hồ Chí Minh. Ta lại cùng bạn tiến bước trên con đường học tập và phấn đấu trở thành một người đội viên tốt. Trên lớp học, bạn bè cùng trao đổi bài, bày cho nhau những cách học bài nhanh, làm toán tốt, góp ý cho nhau những sai lầm để sửa chữa. Bước khỏi cánh đồng trường là rủ nhau đánh chắt, bắt ve, chia nhau cái kẹo gạo ngọt ngọt, giòn giòn... Chao ôi! Tình bạn thuở ấy thật ngây thơ và trong sáng đến chừng nào. Rồi mỗi khi ta buồn bạn lại cùng ta chia sẻ. Khi có bạn bè thì niềm vui được nhân đôi, nhân ba còn nỗi buồn thì chia ba chia tư thật đúng.

Cánh cổng trường cấp hai mở ra thật rộng, những khó khăn trong cuộc sống cũng nhiều hơn nhưng cũng vì đó mà tình bạn lớn hơn rất nhiều. Mỗi người tùy theo tính cách, sở thích mà chọn cho mình một vài người bạn thân. Những người bạn ấy chẳng những cùng ta học tập mà còn cùng ta chia sẻ nhiều tâm sự, nhiều nỗi lòng (bước vào cấp hai là tất cả chúng ta đã bắt đầu “lớn” rồi mà!). Tình bạn đòi hỏi nhiều hơn sự đồng cảm, sự vị tha. Chỉ một chút ích kỷ xen vào cũng khiến tình bạn học trò trở nên tan vỡ. Thế mới biết cái gì đẹp thì rất mong manh nếu ta không biết cách nâng niu thì làm mất lúc nào chẳng biết. Mỗi người lại có những người bạn của riêng mình nhưng ai chẳng có những người bạn cùng mình chung niềm vui sinh nhật, chung niềm vui điểm tốt, chung những hoài bão khát khao và chung cả những nỗi buồn tuổi học trò băng khuâng thương nhớ. Tôi còn nhớ mãi hình ảnh người bạn thức khuya hơn mọi ngày gò mình trên bàn học chép vở cho tôi vì tôi bị ốm. Tôi cũng nhớ ngày mưa rào giữa hạ, tôi vừa khóc vừa gồng mình đạp xe ngược gió đến bệnh viện thăm bạn mổ ruột thừa... Vâng, nếu có gì đẹp nhất ở tuổi học trò thì đó là tình bạn vô tư, thiêng liêng và cảm động.

Tình bạn tuổi thơ trong sáng đẹp đẽ, nó giúp ta tiến lên trong cuộc sống, vượt qua mọi khó khăn, thử thách. Và bởi vậy, tình bạn ấy phải được nâng niu giữ gìn để nó mãi mãi tốt đẹp và bền vững với thời gian.